



SVĚTLO



ČASOPIS PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

5. ČÍSLO / XXXIV. ROČNÍK

40 Kč • 1,65 €

1. a 8. BŘEZNA 2026

Z obsahu

Buďte proroky, svědky

Boží přítomnosti v dějinách

Homilie papeže Lva XIV.

při mši svaté na svátek

Obětování Páně

2. února 2026, bazilika

sv. Petra v Římě

- strana 2 -

Svatý Jan Antonín Farina

Libor Rösner

- strana 7 -

Osmero blahoslavenství (2)

Luis M. Martínez

- strana 8 -

**Svatý Šarbel Machlúf,
patron vážně nemocných
osob modlících se
za uzdravení**

P. ThLic. Jan Wojnar

- strana 10 -

**Dva nové zázraky díky
přímluvě svatého Šarbela
v roce 2026**

- strana 13 -

**Papež Lev XIV.
jmenoval novým
pražským arcibiskupem
Mons. Stanislava Příbyla**

- strana 15 -

**Slavnostní blahorečení
Jana Buly a Václava
Drboly se uskuteční**

6. června 2026

- strana 15 -

Syn brusiče nožů (27)

Wilhelm Hünermann

- strana 17 -



Svatý Šarbel Machlúf

Svatý Šarbel Machlúf, patron vážně nemocných osob modlících se za uzdravení

I. ŽIVOTNÍ DRAMA, UTRPENÍ (FYZICKÁ A DUCHOVNÍ), ASKEZE V ŽIVOTĚ SVATÉHO ŠARBELA, TAK ZVANÉ BÍLÉ MUČEDNICTVÍ

- Nejdříve je důležité si uvědomit, že Libanon získal nezávislost až 22. listopadu 1943. Do této doby jeho obyvatelé čelili permanentním hrůzám války, násilí a nebezpečí.
- Šarbel (křestním jménem Josef) Machlúf, páté dítě v rodině Machlúfových, přichází na svět v době dramatu egyptsko-turecké války. Ta přináší, mimo jiná utrpení, také to, že i v horách vysoko položeným vesnicím (včetně Bika Kafra – vesnice, kde žila rodina Šarbelových) je sebrána veškerá úroda a rodiny jsou ponechány bez základních životních prostředků.
- Josef má tři roky, kdy v důsledku války umírá jeho otec Antonín, který doposud zastával v rodině veškerou těžkou práci.
- Dva roky od smrti manžela se Brigita, Josefova matka, znovu vdává (přichází na svět další dvě děti) a Josefa, který má 12 let, opouští. Odchází za svým manželem Dominikem. (Je to nové jméno Lahuda Ibrahima, které přijal ve chvíli kněžského svěcení. V maronitské církvi jsou kněží ženatí.)
- Dne 12. října 1842, kdy má Josef 14 let, řeka Abu Ali protékající horským údolím, v blízkosti vesnice Bika Kafra během hodiny zatopila nejen Svaté údolí, ale i okolní vesnice. Mnoho lidí utonulo, byly zničeny domy, pole, úroda, stromy vytrženy s kořeny. Voda vzala s sebou také domácí zvířata a ta, která zůstala, museli utratit.
- K následným útrapám v Josefově dospívání patřily: těžká fyzická práce, samota, tajný odchod do kláštera a definitivní zprerhání veškerých vztahů s matkou, strýci, sourozenci, vytržení z prostředí, kde prožíval dětství, atd.
- V klášteře v Majfuku a později v Annayi, kde Josef přijal jméno Šarbel (ke

cti svatého Šarbela, biskupa Edesy – mučedníka, jenž zemřel roku 121), prožíval nejen duchovní odloučení od své rodiny a úmrtí své sestry Vardy, která mu byla duchovně velmi blízká, ale také snášel dlouho trvající intenzivní nátlak celé rodiny, aby se vrátil zpět domů.

- Náročný začátek novice v řeholním životě: těžká fyzická práce, modlitby během dne i v noci, posty (to znamená, že celý den nic nejedl a nepil), silentium s možností promluvit pouze v případě, kdy byl tázán, poslušnost s denním vyjevováním svých myšlenek představenému, samota jen s Bohem atd. Šarbel vědomě usiloval být pohrdaným a vysmívaným ostatními, jedním z posledních. Nikdy neprojevil svou vůli.
- Po dvou letech noviciátu, kdy Šarbel během přípravy na věčné celoživotní sliby projevoval neobvykle silnou vůli v askezi, následovaly tři roky náročných teologických studií v Kfifanu, se studiem arabštiny a syrského jazyka.
- Jeho radikální asketický život v přípravě na svátost kněžství dokonce vzbudil u jeho nadřízených obavy o jeho psychické a fyzické zdraví.
- Šarbel byl v bezmezně důvěře odevzdán do vůle Boží skrze vůli jeho nejbližších. Byl lhostejný nejen vůči materiálnímu zabezpečení, ale také vůči své budoucnosti. Zapomenutý člověk bez vlastní historie.
- Trpělivě snášel veškeré zkoušky, fyzické a morální bolesti, nemoce, utrpení a změny počasí během roku, zvláště zimu, hlad a problémy s trávením. Snášel pouze čtyři hodiny spánku. Trávil hodiny bdění na kolenou v kostele, nebo u lůžka nemocných či umírajících. Přesto nikdy nebyl smutný nebo mrzutý. Stále v dobré náladě byl odevzdaný do vůle Boží.
- Po jeho návratu z kláštera v Kfifanu do kláštera v Annayi otřásá celým světem masakr 20 000 křesťanů, hlavně libanonských maronitů. Drúzové za podpory turecké vlády útočili koncem roku 1860. Výsledek: 4 000 lidí v to-

talní chudobě a 100 000 emigrujících bezdomovců. Klášter svatého Marona sloužil jako azyl stovkám hladových, zraněných, vyděšených lidí na útěku. Mniši pomáhali, jak mohli. Také Šarbel krmil hladové, ošetřoval zraněné, utěšoval, modlil se a postil se, činil pokání za pronásledovatele a sám se připravoval na možnost mučednické smrti. Ukazoval cestu pokání a odpuštění. Askezi se sám stával celopalnou obětí – tj. trpělivým, láskyplným a mlčenlivým, dobrovolně na sebe přijímal zlo přítomné v činech mučitelů a také v činech jejich obětí. To byla Šarbelova odpověď na konkrétní zlo a lidskou tragédii. Vědomé přijímání obtíží radikální poslušnosti, sebezáporu a trpělivého snášení těžkostí působilo, že rány mučeného národa, dramata konkrétních lidí mohly být přijaty v duchovním sjednocení s Kristem a jako účast na jeho utrpení. Nic víc nebylo potřeba. Věrnost řeholnímu řádu stala se věrností Kristovu utrpení a zároveň utrpení křížovaného národa – přijímaného v každodenním postu, pokání a umrtvování. Tak se Šarbel stává příkladem nekrvavého mučedníka. Každý den šel za Kristem cestou jeho utrpení.

II. POSTOJ UČENÍ CÍRKVE KE STÁŘÍ, UTRPENÍ A BOLESTI

Boží spravedlnost spočívá v tom, že Bůh dal člověku svobodu a s ní rovněž možnost nejen konat dobro, ale i hřešit, činit zlo. Avšak Bůh také poslal svého Syna, aby člověka vykoupil a spasil. Kristus nás svým utrpením osvobodil od satana a od hříchů. Dává nám nový život v Duchu Svatém. Jeho milost obnovuje to, co v nás hřích pokazil. Svou smrtí a svým vzkříšením zpečetil s námi svatební, věčnou smlouvu. Dal za nás svůj život a pozval nás, abychom do této smlouvy vstoupili darováním svého života jemu.

Ve 2. listě Korintánům (srov. 5,7) čteme: „V Boha jen věříme, ač ho dosud nevidíme,“ a poznáváme ho „jen jako v zrcadle, nejasně“ (1 Kor 13,12). Víru často proží-

váme v temnotě. Někdy se může zdát, že Bůh není přítomen či není schopen zabránit zlu. Víra bývá podrobena zkoušce. Rozum nám ukazuje, že zlo a utrpení, nespravedlnost a smrt odporují radostné zvěsti evangelia. Toto může zvíkat naší víru a stát se pro ni pokušením. V takových chvílích se obrácíme ke svědkům víry – svatým, kteří doufali a věřili, ačkoliv z pohledu lidského nebylo naděje; tak např. Panna Maria stála pod křížem plná víry. „*Mějme oči upřené na Ježíše, od něho naše víra pochází a on ji vede k dokonalosti.*“ (Žid 12,2) Bůh Otec zjevil svou všemohoucnost ponížením svého Syna a jeho zmrtvýchvstáním, čímž přemohl zlo. Ukřížovaný Kristus je „*Boží moc a Boží moudrost. Neboť pošetilá Boží věc je moudřejší než lidé a slabá Boží věc je silnější než lidé.*“ (1 Kor 1,25)

Máme účast na životě Božím. Bůh lidi povolal ke spolupráci, mají spolupracovat s Boží vůlí svými skutky, modlitbami, ale i svým utrpením na Božím plánu spásy (srov. Kol 1,24).

Víme, že Bůh zlo nezamýšlel. Zlo je důsledkem dědičné viny. Avšak vždy je třeba mít zrak upřený na Krista, který nad zlem zvítězil. Prvotní vina je ztrátou prvotní svatosti a spravedlnosti, naše přirozenost je podrobena zranění, nevědomosti, utrpení a vládě smrti a je nakloněna ke hříchu. Avšak ve křtu je nám dána Boží milost, jež obrací ve víře nově narozeného člověka k Bohu. Přesto naše přirozenost zůstává oslabená a náchylná ke zlu. Vzpíráme se duchovním bojem, vnitřním zápasem. (srov. 2 Tim 2,5)

Protože Bůh se ve vtělení Ježíše Krista spojil s každým člověkem – vzal na sebe zcela naše lidství, dává každému člověku možnost, aby se připojil k tomuto veličnému tajemství. Kristus nás vyzývá, abychom vzali na sebe svůj kříž a následovali ho (srov. Mt 16,24). Trpíme spolu s Kristem ve svém těle. „*Nevíte, že vaše těla jsou údy Kristovými? ... Oslavujte Boha svým tělem.*“ (1 Kor 6,19–20)

Nezastupitelnou roli zde hraje Eucharistie. Církev, Kristovo tělo, je v každé Eucharistii celá obětována, také my se stáváme obětí. Naše utrpení, modlitba, práce jsou spojeny s Kristovou obětí a tím jsou použity k záchraně – ke spáse světa. To je onen nový rozměr života pokřtěného věřícího člověka; života na této



Svatý Šarbel Machluf

zemi ještě podrobeného utrpení, nemoci a smrti, ale života již vykoupeného, jenž se podílí v Kristu na spáse všech.

Vrátím se k našemu duchovnímu boji a zápasu, jež jsou nezbytné na naší cestě spolupráce s Boží milostí. Nejbezpečnější cestou je s pokorou, ochotou, bez zbytečného nařikání vzít svůj kříž a následovat Ježíše (srov. Lk 9,23). *Katechismus katolické církve* (č. 1450) nám říká: „*Pokání vede hříšníka k tomu, aby ochotně snášel každé utrpení; v jeho srdci ať je zkroušenost, v jeho ústech vyznání, v jeho skutcích veškerá pokora a plodné zadostiučinění.*“ Takové pokání nás připodobňuje ke Kristu a stáváme se spludědici vzkříšeného Krista, protože trpíme s ním (srov. Řím 8,17). Takové pokání konáme s pomocí Ježíše Krista, který nám dává sílu (srov. Flp 4,13).

III. JAK SE MOHU POHLEDEM NA KRISTA ZORIENTOVAT V TĚŽKOSTECH SVÉHO ŽIVOTA?

Drahý čtenáři, nemoc a utrpení vždy patřily k nejvážnějším problémům, které

podrobují lidský život zkoušce. V nemoci člověk zakouší vlastní bezmocnost, vlastní meze a svou ohroženost.

Kristus měl soucit s nemocnými. Za Ježíšem přicházelo mnoho nemocných (srov. Mt 4,24), malomocných, slepých, kulhavých atd. Ježíš viděl bolest matky, které zemřel jediný syn. Ježíše prosil setník o uzdravení svého služebníka. Ježíš vyháněl z posedlých zlé duchy, tj. uzdravoval jejich ducha. Ježíš nejen uzdravoval, ale i odpouštěl hříchy. Ježíš se s nemocnými dokonce ztotožňuje (srov. Mt 25,36). Také mnoho světců svoji službu nemocným chápalo jako službu samotnému trpícímu Kristu. Někteří svatí dokonce prosili Boha o milost nemocí, utrpení a bolesti. Tak se toužili více sjednotit s trpícím Kristem.

Ježíš často nemocné žádá, aby věřili (srov. Mk 5,34.36; 9,23). Vírou člověk připravuje svoje srdce na přijetí konkrétní formy Kristova soucitu vůči němu. Jaké? K uzdravování Ježíš používal materiální znamení: sliny, vkládání rukou, bláto a omývání. Nemocní se ho snažili dotknout. Tak se nás nadále Kristus dotýká ve svátostech (zvlášť v Eucharistii – v chlebu života, v chlebu nesmrtelnosti; ve svátosti pomazání nemocných; ve svátosti smíření) a ve svátostinách, aby nás uzdravoval. Takto Kristus bere naše trápení na sebe: „*Vzal na sebe naše slabosti a nesl naše nemoci.*“ (Mt 8,17)

Avšak Ježíš neuzdravil všechny. Ta uzdravení, která vykonal a koná dodnes, jsou ohlašování daleko radikálnějšího uzdravení, jeho vítězství nad hříchem a nad smrtí na kříži. Bolesti, nemoci a smrt jsou pouze důsledkem zla, které Kristus přemohl svou smrtí na kříži. Tak dal utrpení a smrti nový smysl. Od té doby vírou přijímáme, že nás utrpení připodobňuje ke Kristu a spojuje s jeho vykupitelským dílem.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

postavíme tu tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Když ještě mluvil, zastínil je najednou světlý oblak, a hle – z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení; toho poslouchejte!“ Jak to učedníci uslyšeli, padli tváří k zemi a velmi se báli.

Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: „Vstaňte, nebojte se!“ Pozdvihli oči a neviděli nikoho, jen samotného Ježíše. Když sestupovali z hory, přikázal jim Ježíš: „Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud nebude Syn člověka vzkříšen z mrtvých.“

I když v církvi máme, mezi jinými dary, také charisma uzdravování (srov. 1 Kor 12,9.28.30), ani nejintenzivnější dary a modlitby neuzdraví všechny. Kristus vybízí své učedníky, tedy i nás, k následování, ať sami vezmeme svůj kříž (srov. Mt 10,38). On sám nám k tomu dává milost vnitřní síly Ducha. Utrpení, která nese ve svých životech, mají ten smysl, že doplňují to, co zbývá vytrpět do plné míry Kristových útrap – ve prospěch církve (srov. Kol 1,24). To je i pro můj vlastní prospěch, pro mé nejvyšší dobro.

IV. BOŽÍ DÍLO POKRAČUJE

Svatý Šarbel je patronem vážně nemocných osob modlících se za uzdravení. Za svatým Šarbelem přicházeli do kláštera a pak k poustevně lidé, kteří jej prosili o uzdravení ze svých nemocí nebo za své nemocné doma, o pomoc v různých těžkých životních situacích. V některých případech, z příkazu superiora, se Šarbel šel modlit za těžce nemocného do jeho domu – jako např. do domu libanonského šejka Saluma Dahdaha, kde se modlil celý měsíc za jeho děti. Svátý Šarbel se nejen modlil, aby zmírnil fyzická utrpení, ale také, aby přivedl duše ke spáse.

V křesťanském životě koná Duch Svátý své dílo tím, že uvádí do pohybu vstříc

Bohu celou lidskou bytost, včetně jejich bolestí, strachů a smutků. To je zřejmé na smrtelném zápase a utrpení Ježíše Krista. V Kristu dosahují lidské city své dokonalosti v božské lásce a blaženosti. Žalm 84,3: „*Mé srdce i mé tělo plesají vstříc živému Bohu.*“

Zvlášť do kostelů, kde je uctíván svatý Šarbel, kde jsou jeho relikvie (tzn. že je tam fyzicky přítomen), lidé přicházejí, mnohdy i z daleka, prosit tohoto světce v různých těžkých a bolestných situacích. Je to „specifická klientela“. Mnozí přítomní poznamenali: „U nás v dobratrickém kostele se ta bolest a utrpení dají skoro fyzicky nahmatat, můžete se jich dotknout.“ Přichodí jsou v důvěře otevření. Se svou těžkou situací a bolestí se dokážou svěřit, zeptat se, hledají pomoc. O tom také svědčí zápisy v knize, které zde účastníci zanechávají.

V. JAK SE MODLIT NA PŘÍMLUVU SVATÉHO ŠARBELA?

Modlitba ke svatému Šarbelovi je krásný způsob, jak požádat Boha o pomoc v osobních těžkostech a utrpeních, o milosti pro sebe i své blízké. Jak na to, aby byla v souladu s Boží vůlí a nestala se tzv. „prázdným skutkem“ (tj. jenom z mé vů-

le), ze kterého nakonec mám dělat pokání, jak je uvedeno v Žid 6,1? Můžeme použít několik jednoduchých rad:

1) Nejprve stojí za to, zamyslet se nad situací, v níž se nacházím.

Jsem *já sám* obtížen tělesnou, psychickou, duchovní nemocí, nějakou těžkostí, nezvladatelnou životní situací, ztrátou blízké osoby, samotou, stářím apod.? Nebo nesu v srdci některý z výše popsanych stavů *jiného člověka*?

Ptám se, s vnitřním zrakem upřeným k Bohu, *co chce Pán pro mne, nebo pro druhého*, z pohledu věčného dobra, spásy? Když v tom nemám jasno, prosím v modlitbě *za světlo Božího Ducha o poznání*? Co mohu v modlitbě poznat? Jaká je Boží vůle?

První možnost: Poznal jsem ve víře, že toto utrpení, tuto těžkou situaci chce Bůh prostřednictvím mých modliteb a obětí *zastavit a uzdravit*? Budu tedy obětovat své modlitby, umrtvování, svědomité plnění povinností svého životního stavu atd. *za uzdravení, vyřešení mé těžké situace, nebo někoho jiného*?

Druhá možnost: Nebo mi Bůh dává ve víře poznat, i když se ve mně moje přirozenost vzpírá, že moje (druhému bych to netvrdil) dočasně utrpení, těžkosti... Bůh dopouští pro moje větší dobro, pro zdraví a prohlubování mého vnitřního života s ním, pro moji svatost. Určitě mě, ani žádného druhého Bůh netrestá, ale chce pro mě větší dobro. Na tomto stupni na přímluvu svatého Šarbela se chci *modlit o to, abych ve svých úmyslech své těžkosti přijímal a spojoval s Bohem*.

Třetí možnost: *Stále nevím, nemám tušení. Dále se modlím o rozlišení* a to, jak mám s utrpením svým nebo svého blízkého naložit, nechávám zatím zcela na Pánu Bohu. Po určité delší době se přikláním k jedné, nebo k druhé výše uvedené možnosti. V jistém smyslu je utrpení tajemstvím skrytým v Boží všemohoucnosti.

2) Pak stojím před volbou duchovních prostředků, které následně použiji.

2.1 Lépe, než modlit se v určité věci sám, je *modlit se s někým druhým*, s manželem, manželkou, rodinou, věřícím člověkem v domově seniorů, nemocnici apod.

2.2 *Použiji symboly, svátostiny, požehnané předměty:* např. olej svatého Šarbe-

Mariánské společenství Večeřadla Křenovice u Kojetína Vás co nejsrději zve na

NOČNÍ EUCHARISTICKÉ PROCESÍ NA SVATÝ HOSTÝN

konané v pátek 20. března 2026 od 21.00 hod. za účasti Mons. Antonína Baslera.

Úmysly procesí: za odčinění urážek způsobených Trojjedinému Bohu a Panně Marii; za svatost kněží a zachování pravé katolické víry; za obrácení českého národa a návrat ke křesťanským kořenům; za účastníky procesí a jejich rodiny; za mír v lidských srdcích a na celém světě.

ORGANIZACE POUTĚ:

21.00 hod. – zahájení procesí z parkoviště v Bystřici pod Hostýnem (u hřbitova)

00.00 hod. – mše svatá v bazilice na Svatém Hostýně (hlavní celebrant Mons. Antonín Basler).

Po skončení mše svaté bude následovat odvoz poutníků autobusem na parkoviště v Bystřici pod Hostýnem.

Pro ty, kteří se nemohou pěšího výstupu zúčastnit ze zdravotních důvodů, bude připraven paralelní program v bazilice na Svatém Hostýně od 21.30 hod. Na Svatý Hostýn je vyveze autobus před zahájením procesí.

Bude vypraven autobus, do kterého můžete nastoupit na těchto místech: KOJETÍN – od kostela Panny Marie v 19.45 hod. • KROMĚŘÍŽ – od kostela sv. Jana ve 20.00 hod. • HULÍN – autobusová zastávka na nám. Míru ve 20.15 hod. • HOLEŠOV – autobusové nádraží ve 20.30 hod. **Zájem o autobus je nutné předem nahlásit na telefon 606 484 928.** Po skončení programu na Svatém Hostýně se vrací autobus stejnou trasou nazpět.

Pro ty, kteří chtějí pokleknout během procesí: nezapomeňte si vzít podložku pod kolena. Informace také na www.procesi.cz. Těšíme se na Vás!

Dva nové zázraky díky přimluvě svatého Šarbela v roce 2026

Od začátku roku 2026 byly zaznamenány dva nové zázraky připisované svatému Šarbelovi Machlúfovi – jeden ve Spojených státech amerických a jeden v Libanonu – oba se týkaly uzdravení ženy v bezvýchodné zdravotní situaci.

Svatý Šarbel, libanonský maronitský mnich a kněz, uctíváný věřícími jako „doktor nebes“, je dnes spojován s více než 30 000 hlášenými zázraky.

Advokátka Georgianne Walkerová, narozená v South Bend v Indianě v roce 1975, uvedla, že v prosinci 2024 podstoupila operaci břicha, po které brzy následovala vážná infekce v dolní části břicha. Infekce způsobovala silné bolesti a přetrvávající úzkost, které vyžadovaly šestitýdenní léčbu antibiotiky. Přestože příznaky postupně ustupovaly, rána po operaci zůstávala otevřená, zanícená a nezahojená.

I přes pečlivé sledování chirurgem a dalšími zdravotníky se stav rány nezlepšoval. Po dobu 10 měsíců Walkerová kvůli neustálému krvácení denně měnila obvazy. Vzhledem k tomu, že nedocházelo k žádnému pokroku, chirurg nakonec dospěl k závěru, že je nutná druhá operace k odstranění zanícené tkáně, a naplánoval nový chirurgický zákrok.

V září 2025 Walkerová uvedla, že ji navštívil George Issa, libanonský přítel, který byl o tři roky dříve uzdraven díky přimluvě svatého Šarbela Machlúfa. Issa s sebou přinesl malou lahvičku oleje spojeného se svatým a povzbudil ji, aby se modlila za jeho přimluvu a pomazala si ránu tímto olejem.

Používání požehnaného oleje je ve východní křesťanské tradici již dlouho zavedenou praxí. V případě svatého Šarbela se tento starodávný zvyk dodržuje i nadále. Mniši v klášteře svatého Marona v An-

nayi pokračují v žehnání oleje pomocí relikvií svatého a rozdávají jej věřícím, kteří žádají o jeho přimluvu za uzdravení a jiné milosti.

Walkerová uvedla, že se modlila a nanesla olej na ránu, po čemž se rána zcela zahojila. Oznámila úplné uzdravení a již nepotřebovala plánovanou operaci. Řekla, že věří, že uzdravení nastalo díky přimluvě svatého Šarbela, a vyjádřila vděčnost jak svatému, tak Issovi za to, co popsala jako událost, která změnila její život.

Uzdravení bylo oficiálně zaznamenáno 17. ledna 2026.

Druhý zázrak tohoto roku popsala Racha Charbelová (bez známého vztahu ke svatému Šarbelovi), narozená v roce 1987 v Jezzine, horském městečku v jižním Libanonu.

Racha byla přijata do nemocnice 1. října 2025 poté, co pocítila silné bolesti zad. Magnetická rezonance provedená pod dohledem jejího ošetřujícího lékaře, Dr. Christiana Atiyi, specialisty na neurochirurgii a cévní chirurgii, odhalila nádor na páteři identifikovaný jako meningiom o délce 2,3 centimetru a tloušťce 0,3 centimetru.

Podle jejího lékaře nádor nereagoval na léky, představoval riziko pro míšní nervy a krevní cévy a mohl být léčen pouze chirurgickým odstraněním. Následné MRI vyšetření bylo naplánováno o tři měsíce později, aby se sledoval jeho vývoj, a pro případ, že by byla nutná operace, bylo stanoveno předběžné datum hospitalizace na 7. ledna 2026.

Racha uvedla, že v noci 6. ledna viděl nad její postelí obraz svatého Šarbela. Řekla, že před usnutím položila ruku na obraz a požádala o uzdravení.

Ráno 7. ledna se vrátila do nemocnice na opakované MRI vyšetření. Byla informována, že vyšetření potrvá přibližně 45 minut a v případě potřeby může trvat i déle. Vyšetření bylo dokončeno za asi 20 minut a odhalilo neočekávaný nález: nádor zcela zmizel.

Podle Rachy ji její lékař řekl, že pro zmizení nádoru neexistuje žádné lékařské vysvětlení a že takový nádor nemůže zmizet bez chirurgického zákroku.

Dne 17. ledna Racha Charbelová navštívila klášter svatého Marona v Annayi, kde oficiálně zaregistrovala uzdravení a předložila příslušné lékařské zprávy. Později uvedla, že tato zkušenost znamenala zlom v jejím životě a prohloubila její víru.

Libanonský svatý, kněz a poustevník maronitského ritu, byl široce známý pro své přimluvy, které mu připisovali katolíci, muslimové a stoupenci jiných náboženství, jako jsou drúzové.

Svatý Šarbel zemřel 24. prosince 1898. Byl blahorečen papežem Pavlem VI. dne 5. prosince 1965 a 9. října 1977 svatořečen.

V prosinci 2025 se papež Lev XIV. stal prvním papežem, který během své cesty do Libanonu navštívil hrob svatého Šarbela.

Během návštěvy papež popsal přimluvu svatého jako „řeku milosrdenství“ a připomněl zejména měsíční pouť, která se koná každý 22. den v měsíci na památku zázraku, který se stal ženě jménem Nouhad El Chami – tato úcta i nadále přitahuje tisíce poutníků.

Zdroj: CNA, převzato z www.cirkev.cz
(Redakčně upraveno)

la, budu se modlit u hořící svíce, použiji vonný dým kadidla, budu se modlit před křížem, obrázkem nebo s křížem v ruce, použiji požehnanou vodu svatého Šarbela apod.

2.3 Výberu způsob modlitby: Mohu se modlit s úryvkem Božího slova. Mohu použít tradiční modlitby nebo se modlit vlastními slovy, která nejlépe odrážejí mé pocity. Je důležité opravdu otevřít srdce a nebát se říct, co od Boha žádám. Nezapomenu na duchovní soustředění. Najdu

si klidné místo, to mi usnadní lépe soustředit se na Boží přítomnost, vnímat pomoc svatého Šarbela, mého křestního či birmovacího patrona. Mohu přistoupit ke svaté zpovědi, k přimluvné modlitbě. Podle možnosti modlitbu spojím s prožíváním mše svaté a obětují na konkrétní úmysl svaté přijímání. Nebo zvolím jinou pobožnost, např. modlitbu křížové cesty apod.

2.4 Je dobré, abych si na začátku zvolil, **jak dlouho se chci v této věci modlit, obětovat** (3 dny, 9 dnů, 30 dnů, 40 dnů,

1 rok). Pomůže mi, když se k této době osobním slibem před zpovědníkem zavážu Pánu Bohu.

2.5 Můžeš také využít **moc odpustků**, které je možné získat za určitých podmínek. Nyní papež Lev XIV. vyhlásil možnost získání odpustků v souvislosti s jubilejním rokem svatého Františka z Assisi.

2.6 Taktéž mohu v této věci konat **skutky milosrdenství** (návštěvy nemocného, seniora, nějakou službu ve farnosti apod.).

3) Třetí krok - osobní modlitba. Můžeš využít během své soukromé adorace v kostele, v kapli či doma toto shrnutí výše uvedených myšlenek:

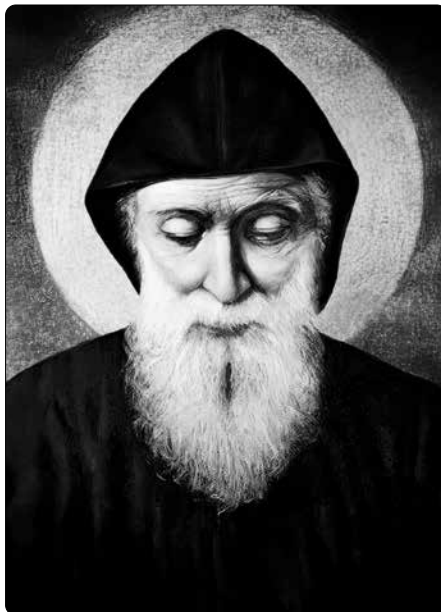
3.1 Pane Ježíši, *prožívám těžkou nemoc* - vyslov, o jakou nemoc jde... (ať už fyzickou, psychickou, nebo nemoc duše), cítíš spoutanost, svázanost mocí zla nebo smrtelnou nemoc. Nebo *ocítl jsem se v těžkých existenčních problémech, neřešitelné situaci*. Pane Ježíši, tak jako kdysi, i nyní žádáš ode mne víru. Nyní vyjádřuji svou víru v Krista, svého Zachránce, v bolesti či situaci, kterou prožívám. Mohu také vyslovit: „Věřím Pane, že ty, zde přítomný, jsi živý Boží Syn, který může všechno. Prosím, dotkni se, uzdrav, vyřeš...“

3.2 Pane Ježíši, ty jsi uzdravoval, *dotýkal ses nemocných*, používal jsi znamení. Ve svátostech a svátostinách se mě také dotýkáš. To vnější gesto (*použiji znamení svátostiny*) doprovází tvá neviditelná milost, bereš mé trápení na sebe a neseš mou nemoc.

3.3 Pane Ježíši, jsem si vědom, že jako osamocený člověk v nemoci zakouším *vlastní bezmocnost, vlastní omezenost, ba i svou ohroženost*, avšak *ty se ztotožňuješ se mnou*, s člověkem v nouzi. Ve mně, nemocném a potřebném, jsi ty sám, Kriste. Dávej lidem v mém okolí ochotu ke službě nemocným. Jestli v něčem potřebuji službu druhého člověka, pak také vůči mně. Ona je službou tobě, ona je svátostí. A ten, který nám slouží, slouží Kristu ve mně a já jsem mu nástrojem jeho posvěcení. Pane, uč mě přijmout pomoc druhého. Nyní poděkuji za konkrétní lidi, kteří mi pomáhají.

3.4 Pane Ježíši, přijímám to, že jsi *neuzdravil všechny*, ale každého, i mě zveš do Božího království. Ta uzdravení, která jsi vykonal, *jsou ohlašованиеm daleko radikálnějšího uzdravení, ohlašованиеm tvého vítězství na kříži nad hříchem a nad smrtí, nad kořenem zla, kořenem bolesti, kořenem našich špatných návyků*. Vírou to přijímám i já. (Nyní zůstanu chvíli v tichu.)

3.5 Pane Ježíši, utrpení a smrti jsi dal *nový smysl* - ve víře přijímám, že *mě utrpení připodobňuje k tobě a spojuje mě s tvým dílem vykoupění. Skrze utrpení jsem spasen/a. Spása je pro mě největší hodnotou*. Ve spojení s tebou moje bolest a utrpení jsou *jako palivo* (jako polínko do kamen) pro



mé vzkříšení, pro mou spásu. (Nyní prosím o přijetí této zjevené nadpřirozené Boží pravdy do svého lidství.)

3.6 Pane Ježíši, posiluj ve mně vědomí, že *svým utrpením doplňuji to, co zbývá vytrpět do plné míry tvých útrap - pro prospěch církve* (srov. Kol 1,24). Přitom nechci utrpení adorovat. Ono je jen prostředkem k vyššímu cíli. Ale je to mé poslání, počítáš se mnou, potřebuješ mě. Přináším své oběti za vlastní spásu, jako pokání za odčinění svých, již ve svátosti smíření vyznaných, litovaných a odpuštěných hříchů (*jakých?*), nebo je odevzdávám jako zástupné oběti za někoho druhého (*za koho?*).

3.7 Pane Ježíši, mé bolesti, pokoření, nesení kříže se stávají paradoxně mým největším dobrem, mým vítězstvím. Bůh Otec zjevil svou všemohoucnost ponižením svého Syna a jeho zmrtvýchvstáním, *tím přemohl zlo*. Ukřižovaný Kristus je „Boží moc a Boží moudrost. Neboť pošetilá Boží věc je moudřejší než lidé a slabá Boží věc je silnější než lidé.“ (1 Kor 1,25) (Prosím o tvou moudrost, která je hloupostí pro tento svět. Změň moje uvažování - v čem?)

3.8 Pane Ježíši, tvým ponižením - ukřižованиеm *byl přemožen Satan, vládce temnoty a hříchů*. Ty, Pane Ježíši, ukřižovaný Kriste, jsi „Boží moc a Boží moudrost. Neboť pošetilá Boží věc je moudřejší než lidé a slabá Boží věc je silnější než lidé.“ Zavrhuji moudrost tohoto pozemského světa, ve kterém působí Satan, a chci žít tvou moudrostí, znovu se rodit z tvého Ducha. (Zavrhuji a zříkám se všech

oblastí, ve kterých mě svádí zlý duch - které to jsou?)

3.9 Pane Ježíši, z důvodu svatosti svého života *se svatý Šarbel stal hospodářem a rozdavatelem* z darů tvého vykoupění, které se dotklo bytí a podstaty celého vesmíru:

- Lidé světovali Šarbelově modlitbě své nejdůležitější záležitosti, zdraví a život.
- Šarbelem požehnanou vodu nemocní s vírou pili, kropili s ní ohroženou úrodu. Modlitbou a pokropením byly zachraňovány stodoly, sýpky, nemocná zvířata, pole hedvábníku atd. Po Šarbelově požehnání se spíše plnily zrnem a olivami.

Pane Ježíši, prosím, ať svatý Šarbel je i nadále hospodářem a rozdavatelem z pokladnice tvých zásluh, z duchovní pokladnice svatých, z pokladnice církve. (Nyní vyslov, co požaduješ, aby ti z pokladnice zásluh svatý Šarbel udělil.)

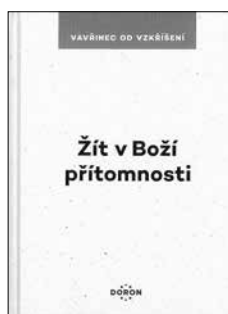
3.10 Pane Ježíši, *když nebudu uzdravený/á* a kolena budu mít pod tíhou životního břemene otláčená, dej, ať díky setkání se svatým Šarbelem porozumím a přijímám smysl útrap a bolesti, duchovně dozrávám a dostávám sílu je nést pro spásu vlastní duše a duši mých blízkých. (Spolu s Pannou Marií vyslovím své pokorné „fiat“ - „ano“.)

3.11 Pane Ježíši, jako například svatá Raška, služebnice Boží Anička Zelíková z Napajedel a další dokonce *prosili Boha o milost nemocí, utrpení a bolesti*, stali se zástupnou obětí za druhé. V nesení svého utrpení s láskou se sjednotili s tebou - s Kristem trpícím, a v tom našli své životní povolání. Pane Ježíši, jestliže si mě povoláváš na tuto cestu, dej, ať velkodušně a v důvěře odpovím svým „ano“. (V tichu chvíli naslouchám Duchu Svatému, mohu se poradit se svým zpovědníkem.)

VI. ZÁVĚR, NEBOLI POČÁTEK NOVÉ CESTY

Dobry, milující Bože, i když někdy nerozumím tvému jednání ve svém životě, s vírou přijímám tvoji lásku a tvoji spravedlnost. Ty jsou mou záchranou a ospravedlněním. Chceš, abych nyní od tebe přijal/a a žil/a nový život, život věčný. Tobě vyjadřuji za všechno vděčnost a zároveň touhu vždy žít pro tebe, s tebou a sjednocený/á v tobě.

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT



ŽÍT V BOŽÍ PŘÍTOMNOSTI
Vavřínek od Vzkříšení • Z francouzštiny přeložila Ludmila Terezie Soukalová
Předmluva Lev XIV. (z italského) přeložila Kateřina Lachmanová
Úvod Denis Sureau • Redakce Kateřina Lachmanová

Dnes už klasické dílo nabízí jednoduchý návod, jak žít s Bohem uprostřed ruchu a nároků tohoto světa. Bratr Vavřínek (1614–1691) sloužil v pařížském klášteře karmelitánů jako kuchař, jeho mystický život se odehrával doslova „mezi hrnci“. Díky své spiritualitě života v Boží přítomnosti dospěl k mimořádné duchovní zralosti, takže se stal vyhledávaným duchovním průvodcem.

Pavel Nebojsa - Doron • Druhé vydání
Váz., 120x165 mm, 156 stran, 299 Kč



A NOC SE STANE SVĚTLEM
• KRISTOVA RADOST SKRYTÁ V TEMNOTÁCH NAŠICH ŽIVOTŮ
Dom Samuel • Z francouzštiny přeložila Tereza Hodinová • Dvě básně přeložil mnich z Nového Dvora

Vyšlo s církevním schválením. Který osud se na své cestě ke světlu nesetká s temnotou, neprojde pouští? Přesto tíha naší existence ve svém naplnění závisí na naší schopnosti tuto temnotu přijmout. Mohou se ve stínech nalézt poklady? Dom Samuel, mnich s více než 35 lety praxe, je objevil. Zde vypráví o těchto nočních cestách a ukazuje, jak se noc může stát světlem, v člověku i kolem něj. Bezměsíčné noci modernity, zatmění našich vzájemných vztahů, vznešenost sexuality na protilehlých stranách skrupulí, soumrak stáří a oheň touhy po Bohu, požeh-

naná noc vytrvalosti, modlitba zlomených srdcí... S Kristem se na konci těchto nocí nachází svoboda a odvaha. Mohl by už být úsvit? Ano, v srdci věřícího...

Triáda • Brož., 145x190 mm, 208 stran, 349 Kč

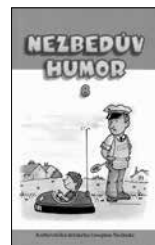
HUMOR

NEZBEDŮV HUMOR 8

Ilustrace Vítězslav Koutník

Sbírka anekdot a kreslených vtipů, které vyšly na stránkách dětského časopisu *Nezbeda*.

Časopis Nezbeda a Cvrček
Brož., 110x180 mm, křídový papír,
104 stran, 99 Kč



Z DĚJIN 2. SVĚTOVÉ VÁLKY

KŘESŤANY LVŮM • ŽIVOT KATOLICKÝCH KNĚŽÍ V KONCENTRAČNÍM TÁBOŘE DACHAU

Stanislava Vodičková

Úvodní slovo Stanislav Příbyl, litoměřický biskup

Odborní recenzenti doc. PhDr. Vojtěch Blodig, CSc.,

a P. PhDr. Jindřich Zdeněk Charouz, Th.D., O.Praem.

Tématem knihy je nejen každodenní hrdinství kněží v koncentračním táboře a možnosti pastorače v tomto prostředí, ale i vzájemné konflikty, projevy lidské slabosti a selhání. Osmdesát let po konci války autorka reflektuje i to, zda zkušenost duchovních z Dachau přinesla církvi později i jistá pozitiva, z kterých by uměla čerpat.

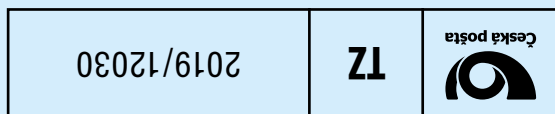
Karmelitánské nakladatelství
ve společnosti KatMedia, s. r. o.,
a Ústav pro studium totalitních režimů
Váz., 165x245 mm, 256 stran, 349 Kč



Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce časopisu Světlo – tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.



Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc